

Laf salatalı cambazlık

Coşkun ADALI, 05 Mart 2015

Nihayet beklenen oldu, **Birleşik Haziran Hareketi Yürütme Kurulu**, seçimleri fiilen boykot anlamına gelen bir laf salatası cambazlığıyla AKP ile HDP arasında AKP'yi seçti. Hareketin tabanını kandırmak, yedikleri bu haltın haklılığına inandırmak için kaleme aldıkları ve adına açıklama dedikleri laf salatası gerçek bir utanç belgesidir. İlerde devrim mahkemelerinde savcıların iddianamesine suç delili olarak girecek olan bu belgenin bir kopyasını saklamayı tüm okurlara salık veririm.

§1. Bu yazı, BHH'ye katılmış, bu hareketi bir güç ve eylem birliği olarak görmüş devrimcilerin, solcuların, iyi niyetli insanların beynine, kalbine ve vicdanına sesleniyor. Bu hareketin yönetiminin aylardır işleyeceğini duyura duyura işlediği suça yardım ve yataklık edecek misiniz? Bir avuç oportünist, kariyerist, leşe dönmüş pis siyasi varlıklarını sürdürmek için her türlü siyasi suç işlemeye hazır olan, bir an bile duraksamadan BHH'yi iğfal edebilen bu yönetimin suçuna ortak olacak mısınız? Aklınızı başınıza siz toplayacaksınız sizin için dışardan kimse toplamayacak. Bırakalım BHH'yi, yönetimini, siz evet siz, güç ve eylem birliğine inanmış bir devrimci olarak siz, "Seçimlerde HDP'ye oy verecek misiniz?"

§2. Yaşam insanlara çok kolay bir soru soruyor. Ülke koşulları yaşamın insanlara nadiren bu kadar kolay bir soru sormasına izin verir. Yaşam soruyor: "Seçimlerde HDP'ye oy verecek misin?" Soru bu kadar basittir. Yanıt da basittir, çünkü hem "Evet" hem de "Hayır" ülkenin geleceği için olağanüstü açıklıkta, çırlıçıplak, bakmayan gözlerin bile göreceği sonuçlar doğuracaktır. Yanıt bu kadar basit olmayabilirdi. Diyelim ülkede yüzde 10 barajı gibi demokrasinin hiçbir tanımına uymayan bir engel yoktu. Diyelim ezilenleri temsil eden ve bugün kazandığı konumla ancak parti olarak seçime girerse varlığını ve eylemini sürdürebilecek olan bir HDP yoktu. Diyelim HDP bu barajı aşamazsa 70 küsur milletvekilliği AKP'ye gitmeyecekti. Diyelim AKP'nin belli sayıda milletvekili çıkarmasının Türkiye'nin zifiri karanlığa gömülecek olmasıyla bir ilgisi yoktu. Diyelim HDP'nin oy oranı son anketlere göre % 8,8 sınırına dayanmamıştı. Diyelim geri kalan % 1 küsur oy senin "Evet"ine bağlı değildi. Hah işte o zaman yaşamın sorduğu soru bu kadar basit olmayabilirdi. İşte o zaman karışık bir soruyu yanıtlamak için istediğin niyetle, istediğin düzeyde, istediğin dozda, istediğin kadar cambazlık yapabilirdin.

Ama öyle değil, soru basit: "Seçimlerde HDP'ye oy verecek misin?" Yani soru "HDP'yle ittifak yapacak mısınız?" veya "HDP'yi destekleyecek misin?" ya da "HDP'yle müzakere yapacak mısınız?" değil. Soru, "Seçimlerde HDP'ye oy verecek misin?" Bu soruyu laf kalabalığına boğma, hele bu laf kalabalığına bir de CHP'yi katma, kurtarmıyor, "Seçimlerde HDP'ye oy verecek misin?"

§3. BHH yönetimi bu soruya "Evet" derse "Hayır" dememiş olacaktı, "Hayır" derse "Evet" dememiş olacaktı. Bu yüzden "Hayır" demeden "Evet" dememek cambazlığını seçti. Bu cambazlık iki kazı gütmeye bile yetmez, oysa bunlar devrim falan yapıp sosyalizmi kuracaklarmış. Pardon bu arada haklarını da yemeyelim, ülkeyi kurtuluşa götürürken AKP'den kaynaklanan birtakım kötü şeylere de geçit filan vermeyeceklermiş... Haa bir de siyasal bir hattın kurulması gerekiyormuş ve BHH bütün gücünü bu hattın kurulmasına adanmış. Laf salatasında böyle diyorlar. Genelde insan bir şey uğruna bir şey adarsa adadığı bu şey canıdır, ama BHH yönetimine canı daha çok lazım olduğu için şimdilik gücünü adamakla yetinmiş.

§4. İnsan cambaz seyretmek zorundaysa en azından iyi bir cambaz seyretmeli. Yayınladıkları laf salatasının özüne bakılırsa, şu andan itibaren 6 Haziran akşamına kadar fena “mücadele edecekler”, önemsiz bir gün olan 7 Haziran’da durduracakları “mücadeleye” 8 Haziran’dan itibaren yeniden fena başlayacaklar... Bir taraftan “7 Haziran ne ki, o zamana kadar gör bak neler neler yapacağız” diyorlar, bir taraftan da “7 Haziran ne ki, esas 8 Haziran’dan sonra gör bak neler yapacağız diyorlar. Adeta “7 Haziran’ı isteme benden buz gibi soğurum senden” diyorlar. Yani “Benden HDP’ye oy isteme de ne istersen iste vallahi yaparım” diyorlar. Biz ise onlardan sadece ve sadece HDP’ye oy istiyoruz. HDP’ye oy dışında hiçbir şey istemiyoruz. Ayrıca o kadar da saf değiliz, başka bir şey istesek mutlaka yüzlerine gözlerine bulaştırırlar, biliyoruz, istemeyiz.

§5. Önce bir parantez açalım ve şu soruyu atlamayalım: Baraj bugün çok mu önemlidir ? Bazı HDP’li arkadaşlar tartışmalarda baraj sorununa yeterince önem vermemiş gibi göründüler. Baraj sorunu olağanüstü önemlidir. Ama bir kaç kez bizzat Selahattin Demirtaş “barajı aşamazsak, seçimlerin ertesi günü barajsız erken seçim için mücadeleye başlarız” demedi mi? Evet, dedi. Ama şunu unutuyoruz: Biz, hiçbirimiz, Selahattin Demirtaş’ın konumunda değiliz. O bir lider, ama aynı zamanda politikacı. Ve bir politikacı, hele solda bir politikacı bütün yumurtalarını aynı sepete koyamaz. Eğer HDP barajı geçemezse örgütün ivmesinin kaybına ve ruhunun dağılmasına izin veremez, seçimi adeta bir nihaî hedef gibi gösteremez. HDP barajı geçemezse bu başarısızlığın faturası dört bir yandan elbette HDP’yi seçime parti olarak sokan Selahattin Demirtaş’a çıkarılacaktır. Bu nedenle barajı aşıp aşmamayı ölüm-kalım sorunuymuş gibi sunamaz, sunarsa barajı aşamayan bir HDP’nin olumlu eylemini sürdürmesini tehlikeye atmış olur. Yani kısacası barajı küçümseyerek, önemini olduğundan daha az göstererek Selahattin Demirtaş doğru yapıyor. HDP’nin parti olarak seçime girmesi riskli ama tek seçenektir. Geçen yıl cumhurbaşkanlığı seçiminde Selahattin Demirtaş % 9,8 oy almışken, HDP parti kimliğini reddederek bağımsız adaylarla seçime giremezdi. Ama Selahattin Demirtaş’ın HDP’nin geleceğiyle ilgili kaygılarından bağımsız olarak HDP’nin barajı aşması çok ama çok önemlidir.

Barajın kalkması için HDP’nin barajı aşması vazgeçilmez ön koşuldur. Kalkmasına katkı yapacaksa HDP önce barajı aşmalıdır ve barajı bu seçimde aşmalıdır. Barajı aşar, meclise 70 milletvekili sokar, barajı kaldırmanın yolunu açmış olur, savaşı kolaylaştırır. Baraj aşılamazsa elbette seçimlerden sonra da kaldırılması için mücadele edilebilir. Ama bu seçimde aşılamazsa bugününün moment, **yaşadığımız anın momentumu** kaçmış olur. Demir tavında dövülür. Baraj aşılamazsa ondan sonraki katkılar bir niyet beyanı düzeyini zor aşar. Atı alan Üsküdar’ı geçtikten sonra sür eşeğin Niğde’ye... Atı alan her zaman Üsküdar’ı geçer, Bor’un pazarı da sen gelene kadar mutlaka biter. Bunu tabii ki Selahattin Demirtaş da biliyor. Ama partisine lazım olan moralin eksilmemesi için mecburen öyle konuşuyor.

Hiçbir mücadele perspektifi şimdi elde edilebilecek olağanüstü güzel ve tarihsel sonucun yerini tutamaz. Mücadeleyi etmek amaç değildir, mücadeleyi kazanmak amaçtır. Mücadele etmek için mücadele edilmez, mücadeleyi kazanmak için mücadele edilir. Parantezi kapıyoruz.

§6. Laf salatasına geri dönüyoruz. Salatada, marul yaprakları arasında, birkaç şirin kurtçuğun kıvrır kıvrır oynadığı, acınası gülünçlükte şu pasaj aman sakın “tarihin çöplüğüne” gitmesin: *“Başta seçim barajı olmak üzere, seçim sandığı üzerine düşen gölgeler halk iradesinin sandıkta ifade bulmasını imkânsız hale getirmiştir. İktidarın işleyiş ve karar alma iradesinin parlamento dışında şekillendiği her geçen gün biraz daha açık hale gelmektedir. Bu nedenle seçime yönelik mücadelenin AKP iktidarını durdurmanın tek yolu olmadığını bir kez daha vurgulama ihtiyacı*

duyuyoruz. Bununla birlikte, seçimlerin AKP'ye karşı verilen mücadelenin bir parçası olduğunu da görüyor, önemsiyoruz."

Bakalım ne diyorlar: *"Başta seçim barajı olmak üzere, seçim sandığı üzerine düşen gölgeler halk iradesinin sandıkta ifade bulmasını imkânsız hale getirmiştir."*

Seçim barajının siyasi anlamı ne olursa olsun bu barajı aşabilecek bir partinin yani HDP'nin seçim barajını aşmaması için bizzat sen uğraşıyorsun. Yani barajın yerinde kalmasına katkı yapıyorsun. Sonra da büyük bir yüzsüzlükle seçim barajının halk iradesinin sandıkta ifade bulmasını imkânsız hale getirdiğini söylüyorsun. Hiç mi utanmıyorsun? Bundan önceki yazımızda, 18 Şubat 2015 tarihli *"Her yıl bir suç, yeni yıl yeni suç..."* başlıklı yazımızda şunu demiştik : *Hem HDP'nin barajı geçememesi için çalış, hem de barajı geçemezse "ben geçemeyecek demiştim zaten, çünkü komplo vardı", de. Bu nasıl bir alçaklıktır ? Söyleyelim: % 8,5'e kadar zararsız bir alçaklıktır, ama HDP meclise % 1,5'lik bir eksiklik yüzünden giremezse çok zararlı bir alçaklıktır. Öyle ya, her yıl bir suç, yeni yıl yeni suç..."*

Seçim sandığı üzerine gölge düşmüşse bununla savaşacaksın, çocuklar gibi "ben oynamıyorum ya" mızıkçılığı nerede görülmüş? Seçmen istesen de sana oy vermeyeceğine göre HDP'ye oy iste, seçimlerde hilelere karşı örgütlen, sandıkları koruyabildiğin kadar koru, koruyanlara yardım et, eylem koy vs. Ağzından çıkan kulağın duymuyor senin. Seçim sandıklarının halkın iradesini yansıtmamasını HDP'ye oy vermekten kaçmak için bahane yapma, bu bahaneyi bir yana bırak, mızıkçılık yapacaksan esas devrimcilikten vazgeçerek mızıkçılık yap, çünkü farkındasındır belki ama kapitalist devlet sosyalist devrimi engelliyor. Üstelik bunu hep ve sürekli yapıyor. Seçim sandığına düşen gölge neymiş ki, lafı mı olur.

İkinci cümlede, *"İktidarın işleyiş ve karar alma iradesinin parlamento dışında şekillendiği her geçen gün biraz daha açık hale gelmektedir. Bu nedenle seçime yönelik mücadelenin AKP iktidarını durdurmanın tek yolu olmadığını bir kez daha vurgulama ihtiyacı duyuyoruz."*, diyorlar. Allah allah bak sen şu işe. İktidarın giderek parlamento dışında işlediğini nasıl da keşfetmişler, bravo... Bu adamlar yalnız "ağır abi" değil aynı zamanda "derin abi"... Demek onun için partileri otuz yıldır parlamentoya girmiyormuş. Biz de oy alamadıkları için giremiyor sanıyorduk. Parlamento iktidar için önemsizse o abilerin partileri için de önemsiz, parlamentoda ne işleri var, değil mi? Peki tamam siz yine parlamentoya girmeyin, HDP girmek istiyor, bari ona oy verin. Şimdi durumu anlamaya başlıyoruz. Meğer giderek önemsizleşen parlamentoya girmeyi reddedikleri için parlamento dışı yöntemlere ağırlık vermişler. Meğer o milyonları harekete geçiren olağanüstü sokak ve fabrika güçlerinin arkasında, seçimlerle filan kadro, vakit ve enerji çarçur etmiyor olmaları varmış. Meğer geçen ayki ülke çapındaki o muhteşem genel grevi de o sayede örgütleyebilmişler. Ne yapalım, HDP bunları anlamıyor.

Pasajın son cümlesine tekrar bakalım: *"...Seçime yönelik mücadelenin AKP iktidarını durdurmanın tek yolu olmadığını bir kez daha vurgulama ihtiyacı"* duyuyorlarmış. *"Seçime yönelik mücadele"* her ne demekse (iyi bir şey yapmadıklarını hissettikleri için dilleri damaklarına dolaşıyor olabilir), "bir kez daha" derken önceki "kez" diye galiba geçen yılki suçlarını, cumhurbaşkanlığı seçimindeki boykot rezaletini kastediyorlar. "Bugün madem bir halt yiyoruz, hazır fırsat çıkmışken geçen yıl yediğimiz haltı da aradan çıkaralım gitsin", diyorlar. Ama geçen yılki halt aradan çıkıp gitmeyecek. Seçimler AKP'yi durdurmanın tek yolu değilse, diğer bütün yollar sana her zaman açık, vereceğin oy diğer yollara başvurmana hiç engel değil. Yani ne

yapacaksan yap, ama kıvırtma, 7 Haziran'da git, HDP'ye oyunu ver. Hem böylece boyundan kat be kat büyük bir suçu işlememiş olursun.

Ve acınası gülünçlükteki pasaj şu cümleyle bitiyor: “*Bununla birlikte, seçimlerin AKP'ye karşı verilen mücadelenin bir parçası olduğunu da görüyor, önemsiyoruz.*” Peki, seçimleri önemseyip de ne yapıyorlar? Hiçbir şey. Seçimleri kendi hareketlerine tartıştırmadılar çünkü tartışılmasını istemediler, tartışmayı geciktirdikçe geciktirdiler. Kıvırtıp durdular. Ama yaşam HDP'ye “yürü ya kulum” dedikten sonra, HDP başını alıp giderken, bu kıvırtıp durmanın ecele faydası olmadığını anladılar ve uzun zamandır işlemeyi düşündükleri suçu nihayet işleme cesaretini gösterecek kadar bir irade topladılar.

§7. Görünen o ki bunlarda utanma da yok. Selahattin Demirtaş'ın bu laf salatası için dediğini utanmadan öne çıkarıyorlar. Selahattin Demirtaş, “*Birleşik Haziran Hareketi'nin alacağı karara baştan beri saygı duyacağımızı söylemiştik. Seçim öncesi, sonrası birlikte mücadelemize devam edeceğiz*” dedi. Burada kritik sözcükler “ne halt edecekleri baştan beri belliydi” anlamındaki “*baştan beri*” sözcükleridir. Yani Selahattin Demirtaş'ın nesnel olarak saygı duyulacak hiçbir yanı olmayan temelsiz bir karara saygı duyduğunu söylemesinden hiç mi hiç utanmıyorlar. Ve belki de hakikaten bu karara saygı duyduğunu sanıyorlar. Öte yandan Selahattin Demirtaş dediklerinde haklıdır, bir ton düşmanı varken bir de bunları düşman yapmak istemiyor. Ayrıca hareketin tabanının silkinip uyanacağı, doğru yolu bulacağı olasılığını da hesaba katıyor, daha üç ay var.

§8. Evet, somut olarak, AKP ile HDP arasında AKP'yi seçtiler. Bunlar Recebin solcularıdır. Recebe gidip “AKP'ye oy verilmesini isteyeceğiz, ne dersin?” deselerdi, Recep “Sakın öyle bir şey yapmayın, hiç inandırıcı olamazsınız, siz solcusunuz, onun yerine HDP'ye oy vermeyin deyin bana yeter” derdi. Yani Recep için bedava çalışıyorlar. Hoş zaten Recebin aldığı karşılığında bunlara herhangi bir taviz vermesine lüzum da yok. Geçen yıl cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Recebe çalıştılar, bu yıl da seçimlerde AKP'yi destekliyorlar. Oysa Recebin onlardan büyük bir beklentisi de yok. Zulmünü baskısını örtecek, görüntüyü kurtaracak incir yapraklarından biri olsunlar yeter, seyredenlere dönüp “işte bizde herkes var, komünisti de burada, solcusu da burada, üstelik hepsi bana serbestçe muhalefet yapıp duruyorlar” diyebilmesi yeter.

Bu adamlarla Recebin ilişkisi, güneşte nehir kıyısına çıkan ve alt-üst çenesini sonuna kadar açıp heykel gibi hareketsiz duran timsahla, dişlerinin arasına sıkışmış besin artıklarını yemek için timsahın ağzında cıvıl cıvıl dolaşan minik kuşların ilişkisidir. Timsahın ağız hijyeni için başka çözümü yoktur. Bu kuşlara “ne yapıyorsunuz yahu, timsah bir ağzını kapasa anında midesindediniz” deseniz, bu kuşlar size, “hadi canım, timsahın bizden ödü kopar” derler. Peki timsaha “ara sıra bu kuşları yutuvermek içinden gelmiyor mu?” diye sorsanız timsah ne der? “Olur mu canım, bu kuşlardan ödüm kopuyor” der. Timsah bildiği yaşamın bildiği gibi gitmesinden başka ne ister ki?

BHH'yi yöneten bu adamlar için seçimlerin ne ülke için ne hareket için ne toplumsal ilerleme için ne de AKP'nin iktidardan gitmesi için bir önemi vardır. Son derece kritik ve tarihsel bir önem kazanan seçimler için hiçbir şey yapmama kararı ve bu kararı açıkladıkları laf salatası bunu gösteriyor. Onlar için seçimler sadece ve sadece kariyerleri açısından önemlidir. Onlar için en iyi seçim sonucu bugünkü siyasi varlıklarını sürdürmelerine izin verecek bir seçim sonucudur. Recebin iktidarını dilediği gibi sürdürmesi onlar için en iyi durumdur. Baskı ve zulüm onların siyasi varlığına, güçsüzlüğüne, soyutlanmışlığına, pasifliğine, boykotuna, ciddi politikadan, ciddi

kararlardan cambazlıkla kaçımlarına bahane oluyor. Recep iktidardan giderse Recebin solcuları olarak onların da siyasi varlıkları anlamsızlaşacak, çünkü ne yapacaklarını bilemeyecekler.

AKP ile HDP arasında AKP'yi seçtiler. Münih'te İngiltere'nin gücünü ve prestijini Hitler'e karşılıksız satan ve bununla savaşı önlediğini sanan Chamberlain için Churchill'in ünlü "Utançla savaş arasında utancı seçti, savaşa da girecek" deyişine öykünerek diyebiliriz ki Birleşik Haziran Hareketi yönetimi, "alçaklıkla onurlu yaşam arasında alçaklığı seçti, bundan sonra onursuz yaşayacak"...

Bundan sonra onursuz yaşayacak olmaları devrimcilerin sorunu değil... Devrimcilerin sorunu temizleyecekleri pisliğe bir pislik daha eklenmiş olması. Bu adamlar bundan sonra devrimin bir sorunudur. Bunlar siyaseten yok edilmeden devrime gidecek bir süreç başlayamaz. Hani bebeklerin karnı ağrır zavallılıklar sancıdan kıvrınır durur, "ah bir kussa rahatlayacak" denir ya, Türkiye sol hareketi de bu rezilleri bir kussa rahatlayacak.

**

BHH'nin bir güç ve eylem birliği olacağına inanmış ve harekete katılmış devrimciler, sosyalistler solcular, yazının bundan sonraki bölümü size yöneliktir.

§9. Önce şu soruları mutlaka kendinize sorun: BHH'nin amacı eylem ve güç birliği ise işleyişinin özü Gezi'nin katılımcı, aktif yığın demokrasisi değil miydi ? BHH Yürütme Kurulu'nun seçimdeki tutuma ilişkin kararı demokratik bir katılımla alınmış bir karar mıdır? Mesela bu satırları okuyan biri olarak sen bu karara ne ölçüde, ne düzeyde katıldın? Karar BHH'yi oluşturan insanların onayladığı bir süreçte ve işleyiş içinde mi alındı?

§10. Bu soruların yanıtları sadece sizi ilgilendiriyor, siz düşünün. Siyasi bir oluşumun tepesine bir Yürütme Kurulu konduğu anda ortaya çıkan yapı, bir güç ve eylem birliğinin ötesine geçmiş olur ve oluşumun bileşenlerinin yan yana durduğu bir aritmetik toplama, bir birlikteliğe dönüşür. Yanlış anlaşılmasın, kesinlikle "bu böyle olmamalıydı" ya da "olmalıydı" demiyorum, hariçten gazel okumuyorum. Tamam böyle olsun, ama bu kez de BHH'nin Gezi'den çıktığını söylemek zorlaşır. Asıl vurgulamak istediğim noktaya geldim: BHH'yi bugün yönlendirenler, yönetenler Gezi'nin özünün özünü anlamamışlar. Gezi eylemi yaygınlaştığı, yığınsallaştığı anda, her devrimci "bu hareketten örgüt çıkmalı, insanlar örgütlenmeli ve hareket kendiliğinden hareket özelliğini aşmalı" diye düşündü. Özellikle Leninci parti modelini savunan klasik devrimciler için Gezi'den bir örgüt, bir parti çıkması son derece doğaldı ve şarttı. Burada yine "bu yanlıştı" ya da "doğruydı" demiyorum. Birçok insanın paylaştığı yaygın bir gözlemimi aktarıyorum. Söylemek istediğim şu: Gezi'den örgüt, parti, hareket çıkamazdı ve çıkamaz. Çünkü biz hep Gezi'yi eylem olarak gördük ve gerçekten de eylemden örgüt, parti, hareket çıkardı. Oysa Gezi sadece bir eylem değildi, Gezi bizzat örgüt, parti, hareketti. Gezi örgüttü. Gezi partiydi. Gezi hareketti. Toplumsal muhalefetin yeni türden örgütü, yeni türden partisi, yeni türden hareketi. Aktif yığın demokrasisiyle, insan yabancılaşmasını aşan dayanışma ruhuyla, devreye soktuğu sosyal medya dahil bin türlü aracıyla, yediği biber gazıyla ve tazyikli suyuyla, her şeyiyle GEZİ BİR ÖRGÜTTÜ, BİR PARTİYDİ, BİR HAREKETTİ. Bunu kabullenmek biliyorum güç hatta çok güç, neredeyse kuantum fiziğini anlamak, uzay-zaman modelini anlamak gibi bir şey. Ayrıca da biz öyle öğrenmedik. Ama gençlere bu söylediklerim doğal gelebilir. Bu örgüt, bu parti, bu hareket ne yapabilir, nasıl yapabilir bunu zaman gösterecek. GEZİ yaşıyor.

*

§11. Şimdi sahra atışına geçelim. BHH'nin militanları kardeşlerim, HDP'ye oy vermediğiniz bir seçimin ülkenin, toplumun geleceğinden bağımsız, sadece sizin geleceğinizi ilgilendiren, kişisel olarak bizzat sizinle ilgili sonuçları olacaktır:

1. Diyelim size rağmen HDP barajı aştı. Selahattin Demirtaş geçen gün aynı söyleşide hem “HDP dışında Türkiyeli parti yoktur” dedi hem de “ana sol damar artık HDP'dir” dedi. Bu saptamalarına katılmasanız bile adam en azından ne düşündüğünü söylüyor. Yani barajı aşan bir HDP'nin ülkeye ağırlığını koyacağı bir ortamda sizin siyasi varlığınız anlamsızlaşacaktır. Buna bugünden inanın, demiyorum, yaşayıp görün, diyorum.

2. Diyelim HDP barajı geçemedi. Şimdi size bütün bir Ortadoğu'nun kına üretimi yetmeyecektir. HDP'ye oy vermemekle ezilenin karşısında durdunuz. Size en fazla ihtiyacı olan anda Selahattin Demirtaş'ın yanında değil karşısında durdunuz. Onu soyutladınız. Kürt hareketinin sosyalizme uzak bütün bileşenlerini desteklemiş oldunuz ve onların Recep'le ittifakını güçlendirdiniz. Siyasi varlığımız artık zararlı bir varlıktır. Kendilerinden devrimciliği öğrenemediğiniz “ağır abilerden” bari “nasıl rezil yaşanır”, onu öğrenin, çünkü onlar 7 Haziran'dan sonra rezil bir yaşam sürecekler.

§12. Sizin takviminizdeki 7 Haziran gününüz için iki senaryo var:

1. Sabah kalkıp gittiniz HDP'ye oy attınız. Zaten aylarca düşünmüştünüz ve şimdi doğruyu yaptınız. İki elinizi birden sıkıyorum. 8 Haziran'dan itibaren seçimden önceki eyleminizi aynen sürdürmenize bir engel var mı ? Yok. Diyelim oy attıktan sonra o “ağır” abilerden biri sizi bir kez daha kandırdı ve HDP'ye oy atarak yanlış yaptığınıza sizi ikna etti, “bu işler o kadar basit değil”, dedi. Onlarda laf mı yok? Oysa seçimi boykot ederek veya doğrudan AKP'ye oy atarak Recebi desteklemediniz, CHP'ye, MHP'ye de oy atmadınız, yani bir hata yapmadınız. Ama HDP'ye oy attığınız için “ağır abi” yüzünden kendinizi bir hata yapmış gibi hissettiğinizi varsayalım. Yine de suç işlemediniz, suça yardım ve yataklık etmediniz. Politik kararlarda hata her zaman yapılır, politikada hata yapmak normaldir, ayıp da değildir. İki doğru karara bir yanlış karar oranını tutturursanız, başarılısınız demektir. Kendinizi hata yapmış gibi hissetseniz bile 8 Haziran'dan itibaren seçimden önceki eyleminizi aynen sürdürmenize yine bir engel yok.

2. Aylarca düşünüp taşındıktan sonra HDP'ye oy atmamaya karar verdiniz, seçimi boykot edeceksiniz. O sabah yaşamınızın en can sıkıcı, en uzun ve en unutamayacağımız günü başlıyor. Tam olarak bilemediğiniz bir nedenden dolayı moraliniz sıfır. Evinizde size “günaydın” diyenlere “günaydın” derken sözcük boğazınızda boğum boğum oluyor. Keşke size bugün hiç kimse “günaydın” filan demese...O gün doğru dürüst bir şey yiyemeyeceksiniz, bir çay içebilirsiniz şanslısınız. “Ah bir zaman makinesi olsa da hemen binip yarına gitsem” diyeceksiniz. Gün geçmek bilmeyecek. Planlı suç işlemek, planlanmış bir suça yardım ve yataklık etmek devrimciler için, solcular için böyle bir şey... Kolay değil.

§13. Diyelim yoğun bir siyasi eylemden sonra, otuz yıl sonra, kırk yıl sonra, elli yıl sonra, yaşamınız sona erdi. Sizi seven bir arkadaşınız veya bir genç sizin anınızı yaşatmak için siyasi yaşamınızla ilgili iki sayfalık bir yazı yazdı. Bu yazıda mutlaka 7 Haziran 2015 seçimlerinde HDP'ye oy atmayarak AKP'yi desteklediğinizi yazmak zorunda olduğunu görecektir ve bundan hoşlanmayacaktır. Diyelim yazıyı tek sayfaya kısalttı, ama bakacak ve yine 7 Haziran 2015 seçimlerinde HDP'ye oy atmayarak AKP'yi desteklediğinizi yazmak zorunda olduğunu görecektir.

Kendine kızmaya başlayacak, yazıyı yarım sayfaya indirecektir, ama o lanet eyleminizden yine kurtulamayacaktır. Yani siyasi yaşamınızla ilgili sadece ve sadece tek bir cümle söylenecek olsa o cümle “7 Haziran 2015 seçimlerinde HDP’ye oy atmayarak AKP’yi desteklediğiniz”, olacaktır. Diğer bir deyişle, siyasi yaşamınız hakkında bu cümlenin dışlanabileceği kısıklıkta bir şey asla söylenemeyecektir. Yani mezar taşınızda bu yazacaktır. 7 Haziran 2015 seçiminde işleyeceğiniz suç yaşamınızın “tanımlayıcı anıdır”. Bu suçun büyüklüğü zaman içinde geleceğe doğru gidildikçe, bugünün tozu dumanı zaman içinde duruldukça daha iyi ortaya çıkacaktır. Sizin açınızdan kötü sonuçları hiç bitmeyecek, ölümünüzden sonra bile sürecek bu kadar büyük bir suçu işlemeye hazır mısınız?

*

Birleşik Haziran Hareketi’nin yönetiminin sunduğu argümanlar size, bu blogun bu ve bundan önceki yazısında sunulan argümanlardan, ama daha önemlisi HDP’nin liderinden, programından, söyleminden, eyleminden daha inandırıcı geliyorsa, ama en önemlisi kendi vicdanınıza kulak vermek istemiyorsanız size iyi uykular dilerim. Ama ülkenin bu gürültüsünde daha üç ay nasıl uyuyabileceğinizi bilemem.

Ama yok vicdanınızın sesini dinlerseniz, HDP’ye oy verirsiniz, bugün Selahattin Demirtaş’ın yanında durursunuz. Bu blog HDP’nin seçim kampanyasında çorbaya bir kırıntı tuz atıyor, özel olarak sadece devrimcilere yönelik, onların oylarını isteyen bir sloganı dikkatinize sunuyor ve devrimcilerin diğer devrimcilere bu sloganı iletmesini istiyor. Üç ay boyunca HDP dışındaki devrimcilerin seçim sloganı bu olsun.

**DEMİRTAŞ’A BİN OY
BİN DEVRİMCİ BİN OY**